

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

اشرف دهقانی
۳۰ جولای ۲۰۲۱

در همبستگی با خیزش بحق مردم خوزستان

بیش از ده روز است که توده‌های تشنه و جان به لب رسیده خوزستان با پیشگامی توده‌های تحت ستم عرب در دفاع از حق حیات و معیشت خود پا به میدان مبارزه گذاشته‌اند. در این مدت سران جنایت پیشه جمهوری اسلامی علی رغم گفتارهای ریاکارانه و ادعاهای فریبکارانه خود مبنی بر ظاهراً درک شرایط دشوار توده‌های این منطقه، نیروهای سرکوب خود را به سراغ مردمان تشنه و گرسنه این دیار فرستاده و در عمل جز گلوله و شکافتن سینه کودکان و جوانان پاسخی به مطالبات بحق توده‌های به پا خاسته خوزستان نداده‌اند. آخر این رژیم خدمت گزار سرمایه داران خارجی و داخلی، از آنجا که خود عامل فقر و فلاکت و فاجعه بی آبی در خوزستان (و نه فقط در این منطقه) می باشد، قادر به پاسخگوئی به ابتدائی ترین نیاز توده‌های رنجیده نیست و توسل به سرکوب و خونریزی تنها پاسخ آن به این توده‌ها می باشد.

صحنه‌های دردناک و شوک آوری که امروز در فاجعه بحران آب در خوزستان شاهدیم ریشه در سیستم ظالمانه سرمایه‌داری که به اساس سودجوئی بنا شده است، دارد - سیستمی که در آن جان انسانها از کمترین ارزش برخوردار است- این واقعیت در ایران به دلیل حاکمیت سیستم سرمایه‌داری وابسته به امپریالیسم با ابعادی هرچه گسترده تر و

آشکارتر نمود داشته و حیات توده‌های ما را با فقر و فلاکت و تشنگی و گرسنگی و مرگ تدریجی مواجه ساخته است. در سیستم سرمایه‌داری وابسته در ایران که دیکتاتوری ذاتی آن می‌باشد، در طی ۴۲ سال اخیر، هر رئیس جمهوری که بر سر کار آمده با عدم پایداری حتی به قانون‌های دست ساز خودشان، بدون هیچ گونه مدیریت کارشناسانه و صرفاً با زور و قلدری، در جهت تأمین منافع سرمایه داران، دست به اقداماتی نظیر ایجاد سد، منحرف کردن مسیر رودخانه‌ها، زدن چاه عمیق و یا فروش آب در مقیاسی عظیم مثلاً به کشور همسایه، کویت زده است، بدون آن که اثرات این اقدامات در تغییر شرایط زندگی توده‌های ساکن در مناطق مربوطه کمترین دل نگرانی این سوداگران و سودجویان باشد. درست به دلیل این واقعیت است که خوزستان که زمانی یکی از پر آب ترین مناطق ایران بود در اثر بی برنامه‌گی و سیاست‌های سودجویانه سرمایه داران حاکم به چنان وضعی دچار شده است که از تأمین آب مورد نیاز کشاورزان و دامداران و حتی آب آشامیدنی مردم ناتوان است به گونه ای که مردم صدها روستای خوزستان سالهاست که مجبور شده اند آب آشامیدنی خود را هم از تانکر های آب تأمین نمایند.

بی تردید مردم تحت سلطه ما تنها با نابودی سیستم سرمایه‌داری حاکم بر ایران می‌توانند جامعه آزاد و دلخواه خود را که همانا یک جامعه سوسیالیستی است، بنا نمایند؛ و اولین قدم در این مسیر سرنگونی رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی می‌باشد که مشغله اصلی اش، به قیمت تحمیل فقر و فلاکت و دیکتاتوری عنان گسیخته و هزاران درد و بلا به مردم تحت سلطه ما، تأمین منافع امپریالیستها و سرمایه داران داخلی در ایران بوده و به مثابه رژیم محصول کنفرانس امپریالیستها در گوادلوپ به همین منظور به کار گمارده شده است.

در طول مدتی که خروج توده‌های رنج‌دیده خوزستان در جریان تظاهرات دشمن شکنانه خود، فضای سیاسی نوینی در سراسر ایران به وجود آورده است، در شرایطی که خشم و کین و عصیان بحق این توده‌های تحت ستم، شعله‌های مبارزه علیه جمهوری اسلامی را شعله ور نگاه داشته است، از هر گوشه ایران آوای شورانگیز پشتیبانی از توده‌های به پا خاسته خوزستان و اعلام اتحاد با مردمان این منطقه چه با برگزاری تظاهرات با شعار مرکزی "مرگ بر جمهوری اسلامی"، چه با بستن جاده ها و چه در اشکال دیگر به گوش می‌رسد. این فریاد همبستگی کارگران و زحمتکشان و دیگر توده‌های جان به لب رسیده ما با مردم خوزستان و به خصوص با خلق عرب، خلقی که در رژیم جمهوری اسلامی شدیداً مورد تحقیر و توهین پان ایرانیست‌ها و تعرض شوینیسیم فارس قرار دارد گرمی بخش قلب هر انسان آزادیخواه و زحمتکشان عرب و فارس و ترک و کرد و ترکمن و لر و بلوچ و غیره می‌باشد. در عین حال این فریادهای اتحاد و پشتیبانی مردم مبارز ایران از آذربایجان گرفته تا لرستان و کرمانشاه و اصفهان و کرج و تهران و به واقع از سراسر ایران، خنجر بر سینه مرتجعینی است که در جهت حفظ سیستم استثمارگرانه حاکم مدام در صدد ایجاد تفرقه بین خلقهای ساکن در ایران می‌باشند. در شرایطی که بر همگان آشکار است که این بی‌آبی و شرایط فلاکت بار زندگی مردمان خوزستان آنها را به صحنه مبارزه با رژیم مدافع سرمایه داران کشانده است، آیا اتفاقی است که رسانه‌های ارتجاعی به یاد ظلم و ستم ملی بر خلق عرب افتاده و با پیش کشیدن بحث‌های انحرافی در تلاش اند بین مبارزات خلق عرب با دیگر خلقهای ایران جدائی به وجود بیاورند؟ تردیدی نیست که هدف این رسانه‌ها در دامن زدن به چنان بحث‌هایی نه دفاع از خلق عرب و زبان عربی، بلکه ایجاد اغتشاش و تفرقه در نیروی متحد گرسنگان و توده‌های جان به لب رسیده در سراسر ایران از مظلوم دشمن مشترکشان یعنی رژیم جمهوری اسلامی می‌باشد. همچنین بیهوده نیست که در شرایطی که توده‌های رنج‌دیده آذربایجان با به جان خریدن همه خطرات ناشی از برخورد نیروهای سرکوبگر و امنیتی به خیابان آمده و شعار می‌دهند: "آذربایجان آویاخی، خوزستانا دایاخی" (آذربایجان بیدار است و پشتیبان خوزستان است)، عده ای از دست پرورده‌های سپاه پاسداران و وزارت اطلاعات در تبریز (همانها که در جریان

مسابقات فوتبال با همراه کردن برخی از جوانان ناآگاه با خود، علیه فارس ها شعار می دهند)، در حالی که انگشتان دستهای خود را به علامت "گرگهای خاکستری" پان ترکیست های فاشیست بلند می کنند به میان جمعیت رفته و سعی می کنند این طور جلوه دهند که گویا خیزش مردم آذربایجان در دفاع از مردم خوزستان و خلق عرب به خاطر جدائی طلبی است.

با توجه به تلاش ارتجاع برای ایجاد تفرقه در میان مردم با تکیه بر مسئله ملی، لازم است ضمن تأکید بر اصل "حق ملل در تعیین سرنوشت خود تا حد جدائی" یادآور شوم که این حق نیز همانند دیگر حقوق پایمال شده مردم ایران شرایط تحقق خود را دارد. ستم ملی واقعیتهای انکار ناپذیر در جامعه ماست و به خصوص ستم بر خلق عرب در زیر سلطه جمهوری اسلامی که پان ایرانیسم و شوینیسم فارس بیش از هر وقت دیگر تقویت گشته، در شکل عرب زدائی صورت برجسته ای یافته است. با آگاهی به این واقعیت باید دانست که در جامعه ما، تحقق حق ملل در تعیین سرنوشت خود به استقرار شرایط دموکراتیکی وابسته است که تحت آن هر یک از خلقهای ایران بتوانند آزادانه در مورد سرنوشت خود تصمیم بگیرند. لذا بدون وجود یک شرایط دموکراتیک در ایران هیچ نیروی سیاسی محق نیست راه حل خود را به خلقی تحمیل و برای آنها تکلیف تعیین کند. اگر شرط حل مسئله ملی در ایران وجود جامعه ای دموکراتیک می باشد، بنابراین امروز تمام خلقهای ایران موظفند دست در دست هم متحدانه علیه دشمن مشترک خود مبارزه کنند و امکان ایجاد دموکراسی و آزادی در ایران را چه به منظور دست یابی به حق تعیین سرنوشت خود و چه برای رسیدن به دیگر خواسته های برحق خویش فراهم نمایند. به همین دلیل باید گفت که این آوای دشمن شکنانه اتحاد که امروز در سراسر ایران در پشتیبانی از رزم دلاورانه توده های رنج دیده خوزستان طنین افکنده است، هر چه پرتوان تر و همبستگی ترک و عرب و فارس و لر و بلوچ و کل خلقهای ایران هر چه مستحکم تر باد!

تردیدی نباید داشت که مبارزات دلاورانه مردم تحت ستم ایران که در مقابل ظلم و ستم سرخم نکرده اند و با وجود همه سرکوب های خشن و خونین حکومت پا به میدان مبارزه گذاشته و مرگ بر جمهوری اسلامی و سرمایه دار را در همه جا فریاد می زنند، مبارزات کارگران و زحمتکشان و همه توده های دلاوری که خواهان نابودی رژیم هستند که علاوه بر پر کردن جیب سرمایه داران از دسترنج کارگران و زحمتکشان ما، ثروت های مردم ایران را در جهت اجرای سیاست های امپریالیستی در سوریه و غزه و عراق و لبنان و یمن و ... صرف می نماید، آری این مبارزات در دل خود نیروهای انقلابی پیشتاز را پرورش می دهند تا شعار تشکل، تسلیح، اتحاد، مبارزه، پیروزی را متحقق ساخته و با سازماندهی مسلح توده ها، جنگ مسلحانه ای را با دشمنان مردم برای رسیدن به نان و کار و مسکن و آزادی پیش ببرند. این سخن پر نغز رفیق کبیر امیر پرویز پویان را به یاد آوریم که "تاریخ توالی فصول نیست". بر این مبنا مبارزات دلاورانه و خونین امروز توده های رنج کشیده ایران در توالی دیالکتیکی خود سرانجام پوزه دشمنان را به خاک مالیده و ایران را به جامعه ای مستقل از سلطه امپریالیستها، به جامعه ای که مردم بتوانند در رفاه و آزادی و آسایش زندگی کنند تبدیل خواهند نمود.

پنجم مرداد [اسد] ۱۴۰۰، برابر با ۲۷ جولای ۲۰۲۱

اشرف دهقانی